FOOTBALL

Oborenii au reusit două frumoase victorii la Beyruth

(Continuare din pagina 3-a)

In timp ce la noi se joacă hoc key pe ghiață, la Beyruth «Unirea Tricolor» joacă la umbra palmierilor...

SELECȚIONATA BEYRUTH: Choren; Jariseh, Chinsarian; Shabel, Sarahin, Rubez; Barghas, Bichasi, Maidalani, Hani, Narses.

Noi am utilizat în acest match în poartă pe Ionescu, restul rămânând neschimbat.

Arbitrii au fost foarte obiectivi, constituind pentru noi o surpriză după partidele dirijate de arbitrii turci la Istambul.

Trebue a fi cunoscuți, deci, cei doi arbitri. Ei sunt: Pierre Gemayl și H. Gemayl.

Terenurile sunt proaste, mici și pietruite și au costituit o piedică în desfășurarea partidelor pe care noi eram obișnuiți a le face pe teren mare.

A trebuit deci să imprim o tactică nouă echipei. Extremele nu au putut fi deschise lung din centru datorită acestui fapt.

Jocul s'a rezumat în acțiuni cu passe scurte, cu pătrundere prin tripletă. In general echipa a făcut un joc de uzură. Rezultatele înregistrate la pauză sunt edificatoare, conduceam cu 1—0 sau 2—0 și mă-ream scorul, care putea fi mult mai mare, după ce viaguiam energia adversarului care și-o consuma prin lipsa de tehnică, mai ales în prima repriză când încerca să dea tot ce are.

Primul teren este al Universității, așezat pe litoralul Mediteranei și înconjurat de palmieri și porto cali.

Terenul este prea tare, dar bine îngrijit.

Cel de al doilea teren a fost cu mult inferior primului. A fost cel mai îngust teren pe care am jucat vreodată.

Pământ roșu și moale cu foarte multe inegalități, au stânjenit o normală desfășurare a acțiunilor.

In cursul săptămânei părăsim Beirutul cu destinația Tel Aviv unde susținem trei matchuri. Plecăm cu autobuzele oprindu-ne câteva ore la Haifa. Apoi vom vizita Ierusalimul, Betlehemul și Nazaretul, tocmai în timpul sărbătorilor Nașterii Mântuitorului.

Se tratează un match între echipa noastră și Admira, match care să se dispute la Beiruth în cadrul unui turneu.

Admira, la ducere, iar Unirea Tricolorul la întoarcere, se întâlnesc la Beiruth.

Aceasta depinde de condițiunile de angajament care cred că pot constitui piedica cea mai serioasă. Public vine puțin. La primul match au fost 1500 spectatori și 3000 la cel de al doilea. De aci văd exclus un asemenea match care necesită cheltueli ce nu pot fi suportate de organizatori.

Petre Steinbach

A sosit noul transport de crosse și patine originale C. C. M.

MAȘINA specială de fixat patine cu NITURI C. C. M. în loc de șuruburi

Pentru Cluburi preturi REDUSE

SKIURI HIKORY ȘI LEGATURI GRESVIG, SANDSTROM etc.

NUMAI La Magazinele FAIN

Calea Victoriei, 42

O MINGE DE FOOTBALL...

de Jean José Andrien

Iată în traducere, după revista franceză «Football» nuvela care a căpătat premiul întâi pe 1935 la concursul anual al Federației franceze de football:

Mâine, «Trăznetul» va poposi în șantier. O reparație urgentă de făcut la uni din elice.

Ce are oare Pierre? Mai întâiu aceste cinci zile de concediu pe care le-a cerut pentru a se duce la Paris sub pretexte vagi. Reîntoarcerea sa astăzi dimineață cu o figură întristată și în fine această după amiază la orele patru, când i-am cerut să-mi facă un comision pe uscat și răspunsul său:

— Nu cobor la Toulon astă seară. Nu am dormit în tren și sunt mort de oboseală».

Pierre, mort de oboseală? Două luni, am cotrobăit prin apele Oceanului Atlantic. Nu am văzut în acest timp, niciodată umbra unei oboseli pe fața lui. Probabil că are ceva pe inimă...

Pierre s'a apropiat de mine. Eram pe puntea de sus, cu coatele pe parapet, privind înainte, animat de dorința de a străbate întunericul, ascultând totdeodată forfoteala îndepărtată a orașului care pare un monstru.

Nu mi-am dat seama de prezența sa, decât în momentul în care mi-a pus mâna pe umăr. Puntea era luminată de un singur felinar. In vedeam clar fruntea mare și părul în dezordine; nu-i puteam însă distinge privirea care părea ațintită în depărtare. Deodată, avui impresia că în ochii lui strălucese lăcrămi.

— Ce se petrece astăzi cu tine, Pierre? Plictiseală?

— Ah, de-ar fi numai plictiseală! Niciodată nu și-a lăsat urme, deși m'a frământat de mii de ori. Este mult mai grav. Mă sbat într'o tristețe fără de margini.

Se reculese un moment, concentrându-și gândurile, stăpânindu-și emoția:

— Nu vei afla nimic nou reamintindu-ți că, acum o lună, submarinul «Espadon» pe care se îmbarcase Gilbert Ardant a dispărut pentru totdeauna în apele Honk-Kongului. Am aflat de această nenorocire în ziua sosirei noastre la Dakar. Iți aduci aminte de tristețea și durerea mea. Totuși voi insista spunându-ți că Gilbert era ca un frate pentru mine. Am fost colegi de clasă în liceul de la Toulon. Ceva mai mult, am stat totdeauna în aceiaș bancă. Impreună ne-am înscris la Școala Navală. Am trăit uniți de cea mai intimă dintre afecțiuni și numai, de vreo șase ani, specialitatea sa de ofiter de submarin, reușise să ne separe oarecum. Nu-ți voi mai descrie durerea pe care am simțit-o, când îngrozitoarea știre ne parveni. Dar nu ea mi-a adus lacrămile în ochi, astă-seară. E vorba de altceva. Iată pe scurt povestea. Este o poveste care începe stupid ca toate poveștile care se sfârșesc tragic.

Acum cinci ani, ne reîntorseserăm la Toulon. Seară de seară, eu și cu Gilbert, proaspăt gradați, cu epoleții de curând cusuți, am făcut plimbări cu un grup de tinere fete — pe care le cunoști și tu foarte bine — printre cari se găsea și Daniële Fourgère.

Gilbert se înamoră nebunește de ea. Iți mai aduci aminte că se șoptea de toți cunoscuții că micului Ardant îi căzuse cu tronc Daniële. Eu am fost primul care mi-am dat seama de realitatea faptelor. Lui Gilbert «nu-i căzuse cu tronc» Daniële. Iubea pentru prima oară în viața lui. Iubea cu un fel de frenezie surdă, cu o pasiune reținută dar și dureroasă totdeodată.

Iubea! Trec peste zilele de tortură morală. Era doar mândru și nu voia să se arate că a fost lovit mortal — ce cuvânt- — de săgeata lui Cupidon. Trec și peste viața de chin pe care o ducea, peste toate gândurile sale negre, peste toate speranțele, peste bucuria puerilă care-l cuprindea oridecâteori gesturi sau vorbe ale ființei iubite îi se păreau încurajări și peste furiile sale atât de periculoase fiindcă erau reținute.

Ea, dece să ne ascundem acest lucru, își bătea joc de el. Ai cunoscut-o. Era un copil. Sportivă, cochetă, răutăcioasă cu intenție.

El ascundea sub un aspect debil o aspră energie. Ea se amuza să-i zică uneori:

— Nu ești sportiv, micul meu Gilbert, nu ești sportiv. Nu ai mușchi, nici biceps-uri.

Gilbert ajunsese să aibă o idee fixă. Să dovedească ființei iubite contrariul.

Iți amintești că pe vremea aceea eram căpitanul grupărei Sporting Club. Jucam de opt ani football.

Intr'o zi, îmi zise: «Trebuie să mă ajuți».

Am consimțit. In câteva luni, acest flăcău începătânat realiză progrese uimitoare. U'am încorporat în echipa noastră de rezerve. Apoi într'o bună zi — în ziua în care am bătut pe Olympique Marseille, în sferturi de finală — l'am promovat în echipa primă ca aripă dreaptă. Am adus pe Daniële cu forța la match. Nu s'a întâmplat nici un miracol. Ea nu se amorezâ de Gilbert odată cu ultimul fluerat al arbitrului. Nu! El însă a fost prodigios sub toate raporturile: și ca improvizație, și ca finețe și ca elan. Daniële fu impresionată. Atitudinea-i față de Gilbert, treptat se schimbă, iar figura prietenului meu deveni mai deschisă.

Acum opt luni, un ordin sosi de la ministerul de marină. «Espadon» era desemnat să facă o călătorie în Extremul-Orient. Aproape un an de absență. Gilbert primi lovitura cu veselie. O nouă încercare, ultima, zicea el. Plecă cu o speranță imensă. Poate că la reîntoarcere?...

Daniële știuse să fie drăguță cu el la plecare. El îi zisese:

— Daniele, te rog, să-mi dai ceva, care să-mi amintească de tine!...

— Bine, Gilbert, zise ea. Și luându-l de mână, îl duse în magazinul Stock-Sport de unde îi cumpără... o minge de football.

(Continuare în numărul viitor)

Numărul viitor al ziarului nostru va apare Vineri 27 Decembie la orele obișnuite.

File din carnetul unui conducător

(Continuare din pag. I-a)

«oficiu cu pensie»... ceeace înseamnă un angajament de Stat. Clubul —firește—promite acest «fleac» spunând jucătorului: «la noi în club e d. secretar general X». Că mai târziu promisiunea nu se realizează, aceasta se datorește forței majore...

ACORDUL CU CLUBUL PARASIT

Ultima etapă care trebue parcursă pentru desăvârșirea transferării este acordul cu clubul...

Iată unde trebue multă diplomație...

Pentrucă de cele mai multe ori jucătorul lucrează de conivență cu gruparea veche și suma care se cere pentru încetarea dificultăților se împarte de cele mai multe ori în doi, între club și jucător...

Asta e prima dovadă și cea mai caracteristică... a idealului și sentimentelor... cari fac pe jucător să vină în noul Club...

INCEPE CAMPIONATUL, INCEP DECEPȚIILE ȘI TRAGICOMEDIA CU CONDUCATORUL ȘI JUCATORII IN ROLURILE PRINCIPALE

Prima lună, antrenamente peste antrenamente, se încearcă fel de fel de formații și se apropie campionatul.

Vedeta proaspăt angajată trebuie stimulată în mod special, până se identifică, cu idealul noului său club...

La primul match se oferă jucătorilor un premiu curent, conducătorul are însă grijă ca prin intermediul unui suporter să ajungă la urechia noului angajat că i se oferă un premiu special... Această diferență de tratament, plus aversiunea celor vechi față de orice nou venit... este punctul de plecare a unei prăpăstii pe care timpul o face tot mai mare... Noul venit este «lucrat» i se dau «passe» prea lungi sau prea scurte, i se servește mingea la piciorul drept, tocmai pentrucă se știe că shotează bine cu stângul... Cu timpul lucrătura se amplifică și se ajunge la formula doctorală: «ai noștri nu se înțeleg cu noul venit»...

In mijlocul acestui conflict a cărui origine este invidia — ca în ori ce profesiune — se află bietul conducător, pe spinarea căruia se desfășoară «lucrătura» și căruia i se adresează critica... publicului.

A PIERDUT INTUIȚIA MESERIEI ȘI II TREBUE TIMP PENTRU ANTRENAMENT

Când vine în noul său club jucătorul se arată serios, trece o lună, trec două și i se oferă o ocazie de muncă. I se găsește o ocupație.

Credeți că o acceptă? Ași. Trăind în alt mediu, având totul asigurat, nu se mai gândește la profesiune, devine exclusiv jucător de football. Clubul care încearcă să-și degreveze bugetul și să-și plaseze jucătorul într'un serviciu este îndată dezarmat, de argumentul că ocupațiile stânjenesc antrenamentul.

EXAMENE, SERVICIUL MILITAR

Dar necazurile conducătorului nu cunosc sfârșit... Cele de mai sus ar fi floare la ureche... Conducătorului îi revin și alte sarcini.

Dacă jucătorul e student și vine perioada examenelor, conducătorul devine un fel de suporter în examene.

Trebuie să aibe grijă să repare insuficiențele intelectuale și iată-l pe conducător alergând pe la profesori. Unul a făcut o teză slabă, altul n'a prea răspuns la oral și toate acestea trebuese reparate, pentru ca buna dispoziție a jucătorului să nu fie stricată de plictiselile examenelor...

La fel cu serviciul militar. Jucătorii nu au nici o emoție. Ori în ce colț îndepărtat al țării ar fi repartizați, știu că în scurt timp, telegrafic vor fi readuși în orașul clubului lor, altfel vin în fiecare Duminecă la match și prezintă note de cheltueli de câteva mii de lei. De cele mai multe ori jucătorii preferă acest sistem de deplasări săptămânale, în care își găsesc mai bine socotelile...

BOLNAV, DAR JOACA FIIND VORBA DE UN PREMIU MARE

In lupta pentru existență prin football, jucătorii nu manifestă niciodată scrupule prea mari.

Și lucru foarte curios cei mai mari adversari ai conducătorilor sunt jucătorii. Nu se dau înlături dela nici o acțiune care îngreunează activitatea conducătorului.

Sunt cazuri în cari, afli că jucătorul n'a mărturisit înainte de mach că este bolnav: a jucat ca să nu «scape» un premiu.

După match totuși, dacă i se fac reproșuri, jucătorul are cinismul să afirme: «ce vreți am jucat bolnav»...

In timpul acesta în tribună conducătorul este copios înjurat pentrucă nu știe se formeze echipa...

Nimeni nu se gândește că a putut fi tras pe sfoară, de footballiștii «gangsteri», atât de mulți între jucătorii profesionali...

VIAȚA SERIOASA A PROFESONALILOR NOȘTRI

Cum răspund jucătorii la toate sacrificiile pe cari le fac conducătorii?

Răspunsul la această întrebare îl puteți da, privind în ajun de match prin localuri, unde veți găsi între clienți foarte mulți jucători. Că se vor resimți în ziua următoare, nu se sinchisesc, că a doua zi pierd matchul nu-i turbură prea mult. După matchul pierdut e vinovat ori conducătorul care n'a știut să forme ze echipa, sau să dozeze premiul sau însfârșit suporterii cari n'o încurajează...

Cazurile de mai sus se petrec în toate cluburile. Cele mai originale și mai extravagante pe cari le-am însemnat la timpul lor reprezintă pitorești

UN FLIRT ORIGINAL...

Pe un anumit jucător nimeni nu-l stăpânia mai mult decât prietena sa d-ra X... Conducătorul a înțeles că cel mai bun mijloc pentru a intra în gratiile jucătorului este de a uza de trecerea d-rei X... In scurt timp s'a îmbogățit garderoba d-rei X, căreia i s'au satisfăcut ambiții și cereri, într'un singur scop: ca jucătorul să fie mulțumit...

IN TURNEU CU TREI JUCATORI

Că jucătorii se pretează la toate că nu se dau înlături dela nimic, pe spinarea conducătorilor veți conveni citind cazul de mai jos:

Un specialist în transferări a pornit în turneu cu 3 jucători, i-a pus să semneze în cinci orașe pentru cinci cluburi diferite.

La fiecare club au primit câte un avans de 2000—5000 de lei.

Au realizat un capital important, după care ispravă au rămas la clubul lor vechiu...

ȘI ANTRENORI DEOCHIAȚI

Practica premiilor cu procedeele cari le-a ocazionat, au făcut ca și antrenorii să se molipsească de bolile acestui curios profesionalism

Antrenorii care au cuvântul la alcătuirea echipelor, merg până acolo încât își rezervă o cotă din premiile jucătorilor.

Cum jucătorii de valoare n'au nevoie de această protecție, nu consimt la această tovărășie.

Jucătorii mai slabi, cari nu se pot impune prin valoare o acceptă.

Câștigă deci antrenorul și jucătorul, pierde clubul și bietul conducător.

RUGBY

O victorie românească în Franța

Stadiul Român - Reprezentativa Valence 7-0 (3-0)

VALENCE. — Azi a avut loc în localitate matchul de rugby între Stadiul Român și reprezentativa orașului Valence.

Matchul a avut loc în fața unei asistențe cifrate la peste 3000 de oameni.

Românii au fost superiori tot timpul. In prima repriză dominarea Stadiului Român a fost caracterizată prin încercarea marcată de Virgil Ioan în urma unui atac pe treisferturi. Incercarea fiind la colț, rămâne netransformată.

trăgând un frumos droop-goal care Stadiștii mai au o ocazie sigură de marcat, însă o ratează pe buturi.

Reprezentativa Valence are o frumoasă revenire în repriza doua. Dominarea lor însă nu duce la nici un rezultat. Apărarea Stadiului Român funcționează ireproșabil. Linia treia compusă din Moscu, Covaci și Vogel excelează în apărare.

VIRGIL IOAN

Către sfârșitul matchului Stadiul Român trece din nou la atac. Se instalează în buturile francezilor și la o deschidere dela grămadă, Greceanu are o frumoasă inspirație stabilește scorul la 7-0.

Victoria Stadiului Român a produs o extraordinară impresie asupra publicului, mai ales că adversarii conteză printre bunele echipe ale categoriei onoare.

Matchul a fost arbitrat de către d. Riff din Paris.

Românii au avut cei mai buni oameni în: Moscu, Covaci, Crivătz, Greceanu și Virgil Ioan.

A doua partidă a roș-albaștrilor în Franța are loc Miercuri 25 Decembrie la Bèzier.

Bulgaria, Statele-Unite, Italia și Polonia la Olympiadă...

Ce devin regulele amatorismului integral

Lupta între conservatorii spiritului olympic și reprezentanții realității, continuă pe toate fronturile. Cele două teze sunt reprezentate după cum se știe de F. I. F. A. și Comitetul Olympic Internațional.

F. I. F. A. susține să se lase completă libertate de participare, fără să se cerceteze situația personală a jucătorilor.

De altă parte, Comitetul Olympic Internațional susține amatorismul integral, adică stricta aplicare a regulilor amatorismului.

Aceasta nu împiedică însă să primească adeziunea Statelor Unite, unde footballul cunoaște o adevărată comercializare, a Italiei unde nu există amatori, a Bulgariei unde se dau premii la matchurile internaționale, etc.

Vacanța suspendată pentru internaționalii polonezi

în vederea matchului cu Belgia

VARȘOVIA, 23 (Intersport). — La începutul lunei Februarie Polonia urmează să întâlnească Belgia la Bruxelles.

Cum de două săptămâni a început vacanța în Polonia, internaționalii polonezi și selecționabilii au fost concentrați la Katovice.

Ei vor rămâne acolo toată iarna, până la matchul dela Bruxelles și vor executa un program de antrenament ca în orice club.